

A METU oktatójának alkotása a SEE Film Festival legjobb animációs filmje

Ulrich Gábor Balázs Béla-díjas mozgókép- és képzőművész, a Budapesti Metropolitan Egyetem (METU) Animáció alap- és mesterképzéseinek oktatójának rövidfilmje lett a nemzetközi SEE Film Festival 2024 legjobb animációs filmje.

A 2011 óta évente rendezik meg a [SEE \(South East European, azaz délkelet-európai\) Film Festival-t](#), amelyen 15 ország nemzetközi játék-, rövid-, dokumentum- és animációs filmjeiből válogat.

Az Ulrich Gábor által rendezett *Rekonstrukt* című kísérleti animációs rövidfilm a kizárólag Párizsban, Berlinben és Washingtonban online megrendezett SEE Film Festival 2024 amerikai zsűrije a legjobb animációs filmnek járó díjjal jutalmazta.

A különleges alkotás Weininger Andor, egy magyar származású festőművész-építész 1923-as megvalósíthatatlanul maradt képes forgatókönyvét valósítja meg. Weininger munkája teljesen egyedi lett volna az animáció történetében, hiszen a dadaizmussal rokon narratíva az absztrakt és a figuratív elemek közötti asszociációból jött létre. A mű olyan különleges filmnyelv megfogalmazására tett kísérletet, amely a mozgókép eszköztárával kifejezhető akusztikus és a vizuális hatásokat szervesen egyesítette volna önmagában.

“Az eredeti „storyboard”-ra Orosz Márton művészettörténész barátom hívta fel Mikulás Ferenc producer figyelmét. Ő egyből rám gondolt; tudta, hogy az experimentális feladatokra mindig izgalmas kihívásként tekintek” - osztotta meg Ulrich Gábor.

A rendező a megmaradt vázlatok és Orosz Márton kutatása alapján készítette el Weininger animációjának parafrázisát.

“Weininger Andor építészként, jelmez- és díszlettervezőként, képzőművészként, előadóként - ma inkább performernek hívnánk - is dolgozott. A Bauhaus-zenekar alapítója és vezetője is volt. Az általuk kitalált „Bauhaus-fütty” zenei motívumának felhasználásával szereztem a film zenéjét. Szándékaim szerint ez, akár csak a képi motívumok (melyeket Weininger festményei is inspiráltak) egy ciklikus, repetitív rendszert alkotva utalnak az idő fogalmának konkrét és általános aspektusaira.”

“Mindvégig próbáltam megfelelni Weininger - feltételezett - eredeti koncepciójának, de a munka közben rájöttem, hogy egy egyszerű reprodukció - pontosabban rekonstrukció -, egy hommagefilm elkészítése számomra nem elég revelatív. Így került bele a néhány másodperces, önreflexív jelenet.” - nyilatkozta Ulrich Gábor az alkotás kapcsán.